

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apere Marția. Joia și Sâmbata.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 45.
Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 45.
Epistolele nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Țăranul din România.

(*) Țăranul nostru a avut totdeauna față de afacerile interne ale vecinului regat român, o ținută corect-punctătoare. Urmărind cu frățescă dragoste toate mișcările spre progres ale țării, renașcute pentru o nouă viață, am înregistrat succesele dobândite, dând expresiune simțitei noastre bucurii pentru pașii făcuți înainte, iar de altă parte am fost cuprinși de îngrijire, când am aflat că s'a făcut vr'o acțiune — după părerea noastră — în defavorul binelui obștesc. Și dacă în asemenea cazuri ni-am permis a descoperi cuvântul nostru de desaprobar, acesta a purces totdeauna din cea mai curată intențiune, din cea mai sinceră bunăvoință, pe care o păstrăm pentru toți vecinii buni, și în special pentru cetățenii din Regat, de cari ne lăgă aceași origine, aceleași datini și aceeași cultură. Nimic nu pôte fi mai nevinovat și mai natural, decât acesta; ăr de altă parte merită totă desaprobară amestecul nechemat în afacerile interne ale țării, privind lucrurile prin prisma intereselor particulare, fie aceea chiar ale unui partid întreg.

Pentru noi daraverile de partid n'au rost; pe noi numai progresul comun ne îndreptățește a lua cuvântul.

Din acest punct de vedere mănecând, trebuie să atingem și noi chestiunea țăranului român, devenită iarăși actuală prin mișcările țărănesce de nemulțumire ivite în timpul din urmă în mai multe județe din Muntenia, și cari mișcări amenință a se estinde și mai tare. Nu putem retăcea, că starea țăranului nu ne mulțumesc, căci în o călătorie prin România crucii și curmeziș, ne-am convins despre starea de jos, în care se află grosul poporului, din toate punctele de vedere încât adese-ori situațiunea lui îi însuflă cele mai serioase îngrijiri.

Abstrăgând dela numeroasele borbore în pământ, de cari se mai află

multe mai ales în Dobrogea, adese-ori vedem pe țăran locuind într'o căscioră scundă, întunecată și umedă, iar întrând în ea află abia cele mai elementare mobile și întocmiri. De pe ele poți deduce, că trebuințele lui sunt foarte reduse, iar acesta te face a concluda, că se află într'o stare culturală de jos. Traiul asemenea e prost și neigienic, de unde ușor pôte proveni o decadentă a vitalității lui. Acestă decadentă a început a se și observa, cu deosebire în unele părți ale Moldovei, unde pe lângă alte năcazuri, poporul — inundat de pacostea ovreiască — a fost cuprins de patima alcoolismului, de beție, care te enervază și slăbește.

O iconă nu tocmai favorabilă a poporului ne fac studiile sincerului amic al țărânilor, ale d-lui *Ioan Popescu*, deputatul Bêrladului în camera României. Acesta s'a ocupat mult cu afacerea îmbunătățirii sorții poporului, și rezultatele le-a cuprins într'un proiect de lege despre regularea chestiunii țărănesce, pe care la mijlocul lunii l'a depus la biroul camerei, împreună cu motivările speciale ale dispozițiilor cuprinse în el.

Intr'adevăr acest proiect merită înțregă atențiunea și bunăvoința cercurilor hotărâtoare și competente, pentru că este vorba de popor, de temelie neamului, de garanția viitorului țării, și a negliza acest fundament însemnă a negliza interesele cele mai ardetore ale națiunii.

Din sinul țărânilor ies apărătorii țării, din sinul unei țărâni bine situate ies cele mai senătose elemente ale inteligenței, cari mai multă inimă, conștiințiozitate și atragere au pentru munca încordată întru ridicarea poporului, din sinul căruia au eșit, și prin acesta pentru ridicarea țerei întregi. Unde inteligența nu e și din țărâni, acolo se produc stări anormale de separatism, de caste suprapuse, cari nici odată nu pot fi simpatice și plăcute, și o asemenea recelă nu pôte fi în interesul comun.

Din contră, ce impresiuni bune primesci, și înălțătoare sentimente se deșteptă în sufletul unui om cu dragoste de neam, când vede la noi inteligența din clasele mai înalte coborându-se în mijlocul țărânilor, petrecând împreună și dansând chiar domni cu țărâni în comună bucurie și dispoziție. În România așa ceva nu prea obvine, căci deosebirea între domn și țăran este prea mare, și domnul în multe cazuri desconsideră pe țăran, creșându-l nedemn de a se dimita cu el.

Acestă trebuie să înceteze. Țăranul trebuie ridicat, și toți, guvern și opoziție, au datorința a pune înțrega forță a minții și activității lor întru sanarea rului și promovarea intereselor țărănesce.

Umilința și starea de jos a poporului este a se atribui în mare parte și uimitorei disproporții între averea țăranului și a boierului.

Este adevărat că nicăiri nu s'a rezolvat chestiunea agrară într'un mod atât de pacinic, ca în România. Acolo revoluțiune nu s'a făcut și sânge nu s'a vârsat, ca în alte țări. O parte laudabilă dintre proprietarii mari cu iubire de neam și popor, pătrunși fiind de ideile mărețe ale democratismului național, reînțorși acasă din țara libertăților, au făcut de bună voie pași pentru împroprietărirea țăranului, premergând cu exemple frumoase față de proprii lor iobagi. Și tocmai această cedare de bună voie a adus cu sine că boierimea a dat ce-a dat, dar și-a rezervat și siesi o disproporționat de mare parte, încât se pôte susține, că chestiunea agrară încă nu este pe deplin terminată. Pentru de a ilustra afirmarea de mai sus ne provocăm la un cas concret din propria experiență. În o călătorie în România, am avut deosebită onoare a fi oșpele unui valoros boieru din satul S. După masă am făcut o preumblare prin câmp.

Eram pe un șes imens și frumos. Întrebând după posesorul acestui pământ, boierul — un om foarte onorabil — ne

respunde, că este tot al său cât cu prinți cu ochii, iar în zarea îndepărtată abia se ivea crucea unui turn dela o biserică. De-acolo încolo începe proprietatea nevestei mele — continuă el — și se estinde nu mai sciu cât...

Ear în partea stângă a privirii noastre era un deal cu niște limbi de ogore; am ghicit și noi, că acele petece de locuri sunt a le poporului...

Asemenea cazuri s'ar putea înșira foarte multe.

Acesta prea mare bogăție a boierului aduce apoi cu sine în foarte multe cazuri creșterea greșită a copiilor ei. De regulă îi dă pe mâna pensiunelor ori a guvernamentelor străine, cari numai dragostea de mamă și părinți, iubirea de țară și alte sentimente nobile nu le inspiră; ără mai târziu ajungând boierași mari plăcă, la voiagiuri prin cele mai mari orașe ale Evropei, unde numai studii serioase nu fac, ci din contră se strică și se întore acasă impotenți pentru ori ce lucrare serioasă, aducând cu sine în loc de știință un monoclu, în loc de minte „o sticlă de pomadă” etc. Cu durere trebuie să accentuăm, că descendenții unor din cele mai valoroase familii române, au adeseori cele mai scrintite vederi, periculoase pentru neamul nostru, cari te pun formal pe gânduri. De altă parte țăranul în starea-i inferioară nu se prea gândește a da copiilor o creștere mai alasă și superioară.

Intre asemenea împrejurări nu e mirare, că și cumpătatul nostru distins poet *George Coșbuc*, care de altcum trăese în atmosfera vieții dela țară, s'a făcut interpretul voinței poporului, exclamând din totă inima: „*Noi vrem pământ!*”

Chestiunea agrară trebuie deci să formeze obiect de continuă preocupățiune a cercurilor competente, căutând nu numai a ușura poporului puțința de-a dobândi pământ mai mult, — pe care apoi eventual să-l vindă la străini, — ci lucrând totodată pentru ri-

FOIȚA.

Discursul funebral

rostit la înmormântarea lui Dr. Vas. Glodariu, de directorul gimnasial *Virgil Onițiu*.

Jalnici ascultători! Adănc mișcat este sufletul nostru, când în acest trist moment ne-am adunat, tineri și bătrâni, la sicriul unui bătrân dascăl, pentru-ca să depunem pe acest sicriu ultimul tribut de stimă și venerațiune către umbra aceluia, care cu adevărată abnegațiune și desinteresare ideală a muncit la altarul culturii românești în răstimp de mai multe decenii.

Călător, care și-a împlinit porția sa de muncă și suferință, de dureri, speranțe și desiluzii în viața vremelnică a acestei lumi, el plăcă aji spre eterna lumină, din care o scântie desprinsă a fost sufletul lui și spre care astăzi, candid și curat, se reîntorce.

Un moment te mai oprim în pragul eternității, suflet călător, un scurt moment, pentru-ca iconă ta bună și blândă să ni-se întipărească în inimă, ca o senină amintire, ca un viu îndemn la luptă pentru lumină, ce ai s'evârșit. Și deore-ce ochiul pământeanului nu pôte cuprinde cu vederea sa mărginită nemărginirea sufletului eșit din cătușile sale vre-

melnice, voui cerca să evoc în ochii D-vostre, jalnici ascultători, imaginea vieții și activității pământesci a acestui bătrân dascăl și în acest cadru pământesc: imaginea sufletului său însetat după lumină și dornic de ideal.

Dr. Vasile Glodariu s'a născut la anul 1832, în 4 Martie, din părinți țărâni, în comuna românească Ludoș, în apropierea de orașul Miercurea din comitatul Sibiuului.

Basele învățăturii de carte le-a primit în comuna sa natală, în școala căreia a petrecut dela an. 1839 — 1843. De aici, la stăruința sa, tatăl său îl duce la școala grănițară din Orlat (1843), apoi la 1846 la Sibiu. Cu 1 Octombrie 1848 intră în cl. I. a gimnasiului rom. cat. din Sibiu, de unde după absolvarea clasei a III. gimn. trece la gimnasiul ev. luth. din Sibiu. Aci își continuă cu succes eminent studiile sale și face la anul 1858 examenul de maturitate.

Ajutorat de marele mecenat, neuitatul Șaguna, tânărul Glodariu își vede la anul 1858 visul cu ochii; stipendiul oferit de marele Andrei îi face cu puțință să mergă la Viena, unde se înscrie la secția filosofică a universității, cu gând de a se face profesor, un gând, care în timpul studiilor sale gim-

nasiale i-a răsarit, și care până în cele mai adânci bătrânețe îl scia încălzi.

La 1863 termină cursurile universitare și luând diploma de doctor în filosofie e angajat în toamna aceluiași an ca profesor de fizică și matematică la gimnasiul nostru, la care — cu întrerupere de 1/2 de an, în anul 1881, când a funcționat în Bitolia ca întemeietorul primului gimnasiu român din Macedonia, — a servit cu devotament și zel neobosit, vreme de 31 de ani, adică până în vara anului 1894. Cu acest termen a intrat bătrânul dascăl în pensiune și a trăit în tăcută retragere, până Sâmbătă în 16 Ianuarie a. c., când după grele suferințe și-a sfârșit viața lui trupescă, lăsând în urma sa în cea mai adâncă jale o familie iubitoare, al cărei rașim fusese.

Iată, jalnici ascultători, cadrele vremelnice, în cari sufletul, acum deslănțuit de trup, și-a împlinit misiunea sa pământescă, — iată forma, în care Vas. Glodariu și-a pus comora sufletului său în folosul obștei.

Căci era o comoră, o scântie divină în sufletul acestui dascăl bătrân. Cu cât mai restrâns părea că este orizontul ochiului său fizic, cu atât mai nemărginit era orizontul ochiului său sufletesc. Vas. Glodariu a trăit o lume înțregă de fericire în gândul înălțat al sufletului său, fără de-a ține seamă

de nimicninciile și nevoile vieții reale. Era între noi, și părea totuși că nu este între noi. Sufletul lui părea că nu și-a pierdut nici pe o clipă conștiința originii sale eterne, atât de străin trăia de lumea acesta și atât de ades îl purta pe iubitul răposat pe plaiurile eterne ale idealurilor neajunse. Adevărata fericire nici nu a căutat-o răposatul nici odată în podobe și favorurile lumii pământesci, ci în lumea ideală a științelor, a studiului necurmat și a problemelor mari și nobile. Un dor nesecat, o sete nestinsă după lumină, iată ce era una dintre cele mai de căpetenie însușiri ale sufletului său. Sufletul lui era o lume de carte, o comoră de cunoștințe, pe cari și-le sporea prin continuă lectură până în timpul cel din urmă al vieții sale.

Un suflet astfel constituit era dela început croit spre idealism și ore-cum predestinat pentru cariera de dascăl, pe care și-a ales.

Da, idealismul lui V Glodariu nu cunoștea piedeci pământesci în avântul său. O problemă ideală pentru el era mai presus de ori-ce altă considerațiune practică. Astfel spre pildă, la anul 1881, după un serviciu de 18 ani la școlile noastre, el abdică de postul său și plăcă în Macedonia îndepărtată pentru-ca să aprindă prima făclie a culturii

dicarea culturală a țeranului, ca acela să fie conștient de dragostea moșiei, la care se ție, ca la vatra căsiei; să-l desvôle în toate direcțiunile bune, ca să i-se înmulțescă trebuințele, ca să simțescă necesitatea a cultiva moșia mai rațional, și astfel să începă a duce un traiu mai de dăi dōmne și corespunător demnității sale de om și român.

Mult s'a lucrat și până acum de toate guvernele pentru îmbunătățirea sorței țeranului, prin aplicarea cu sinceritate a legii rurale din 1864, prin înțeleptele stăruințe și exemple ale celor dela conducerea domeniilor corōnei, prin împărțirea moșiilor statului etc. Am fi neorientați ori nejuști, dacă n'am recunosc frumosele stăruințe, ce s'a făcut în această direcțiune; și avem convingerea, că bărbații de stat, cari pe atâtea terene au știut prezenta în timp relativ scurt, progrese uimitore, recunoscute și de străini, vor afla căile și mijlocele și pentru acest teren, care mai reclamă atâtea atențiuni, muncă și îndreptare.

Sanarea reului devine iminentă, pentru că mișcările de nemulțămire există și au început a degenera în rescole, provocând bătăi și opunere față de organele statului. Și situațiunea devine cu atât mai periculoasă, cu cât de nemulțămirea țeranului a început a se folosi curentul bolnăvicios al socialismului, și agenți fără suflet și fără Dumnezeu, cari în tot momentul sunt în stare a deveni mijloce în mâni nevedute și dușmane.

Nefiind România o țară industrială, socialității nu pot prinde putere la orașe; lucrători de fabrici și alte asemenea elemente, în sinul cărora socialismul se afle un pat cald, nu sunt de loc, sau foarte puțini. Astfel s'au îndreptat spre popor, căutând a-i da amarul învățătorilor socialiste în pilule preserate cu zaharul chestiunii agrare. În chipul acesta propaganda prinde, are succes.

Deci pentru a-i pune capăt, trebuie delăturat motivul nemulțămirii, căci unde poporul va fi mulțămît cu sōrtea sa, acolo încercările de agitațiune periculoasă, vor rămănea zadarnice, și predicările socialiste, ori cât ar fi de sunătoare la cōdă, vor suna în pustiu.

Nu ne îndoim în bunăvoința cercurilor competente de-a lucra pentru delăturarea nemulțămirilor și pentru binele poporului. O fōie de valōre din București ne indică deja în un număr recent mângăitōrele prospecte, când susține:

„Chestiunea agrară se va rezolva pe cale pacinică și firăscă, care nu pōte da loc la sguduii sociale, pe cât timp guvernauții vor scî se-și facă datoria cu sfințenie. Pro-

blema se reasumă mai ales în chestiunea de pământ. Săteanul vrea pământ, și este incontestabil, că trebuie să-i înlesnim mijlocele de-al dobândi pe cale legală și legitimă. În privința acestui punct n'a existat și nu există din fericire vre-o divergență de idei între partidele noastre politice“.

Noi le dorim din inimă cel mai deservit succes.

Portretul metropolitului nostru. „*Vasárnapi Ujság*“ publică o scurtă biografie și portretul binesucces, al Inalt-Prea Sfinției Sale Ioan Mețianu, din pēna d-lui Dr. A. Gy. (Dăm cu socotēla, Dr. Alexics György).

Pe scurt amintesc și de antecesorii și de „rivalul“ I. P. S. Sale, și ȋice că P. S. Sa episcopul Nicolae Popea și reposatului metropolit Miron, i-a fost „rival“, ba a fost și ales metropolit, dar nu l'a întărit regele.

Dl A ar putē sci din ȋiaristica română, dacă nu-și ține de datorie a-și procura protocoalele congreselor noastre, că nu părintele episcop Popea, ci reposatul episcop Popasu a fost ales dar neîntărit metropolit.

Cuvinte înțelepte.

— Din diecesa Aradului —

„Biserica și Șcōla“ dela Arad, publicând în fruntea numărului seu mai nou mici estrase din circularele mai importante ce au fost adresate de venerabilul consistor aradan, către oficiile proto-presbiterale și parohiale, scōte părțile principale și din circularul adresat în 31 Dec. tr. care povățuește poporul și conducători lui ce se facă pentru a păzi sănătatea atât de atacată mai ales la copii, de către bōlele lipiciose.

Sunt pline de înțelepciune povețele ce acest circular le dă poporului, de aceea îl reproducem aci și noi după numita fōie.

Circularul după ce constată, că în anii din urmă din cauza unor morburî contagioase, ce au grasat mai cu sēmă între prunci, în unele comune din eparchie, numărul populațiunii nu a crescut în proporțiune naturală cu numărul familiilor, și după ce arată că biserica și preoțimea este chie-mată a îngriji de bunăstarea poporului pe toate terenele vieții, dispune, ca în ceea ce privește îmbunătățirea stării sanitare a poporului, să procedă astfel, și anume:

„Să lumineze deosebi, și să învețe poporul, că pentru ferirea de morburî, pe lângă hrană și îmbrăcăminte, prima datorință este îngrijirea de curățenie, deci: să observe curățenia în toate: în casele, locuințele și în îmbrăcămintele lor!“

„Dacă totuși se bolnăvesce unul sau altul dintre copii, sau membrii familiei, să recurgă îndată la ajutorul medicului, atât pentru cei mari cât și pentru prunci, și apoi să și asculte, respective împlinescă sfaturile

pe care le petrecea între păreții șcōlei în fața elevilor.

*

Iată titlul de profundă durere, jalnici ascultători, care face ca corpul prof. dela șcōlele române din Brașov să-și verse lacrimile sale alături și împreună cu întristata familie. În Dr. Vasile Glodariu deplângem aȋ pe un coleg veteran, pentru care șcōla română a fost cel mai sacru templu, în Dr. Vasile Glodariu jelim perderea unui suflet entusiast și dornic după ideale, în Dr. Vasile Glodariu ni s'a luat un exemplu viu al muncii fără preget pentru lumină.

Iată icōna părții eterne din bătrânul nostru dascăl, așa cum ochii nostri mărginiți au putut-o cuprinde după imaginea imaterială și înfinită a sufletului său...

Pasă acum suflet visător, pe care în pragul eternei lumi spre care totdeauna ai tins, te-am invocat: pasă înainte la izvorul cel nescoscat și etern al cerescilor ideale și al divinei lumini, și ai parte în lumea imaterială de acea eternă pace și odihnă, pe care prin lupta bună ce ai purtat pe pământ, atât de mult o ai binemeritat. Amin!

și povețele aceluia, atât în ceea ce privește hrana și curățenia, cât și ceea ce privește folosirea medicamentelor, și eventuala separare a celui bolnav de cei sănătoși, recerută în casuri de morburî contagioase.

„On. preoțime se nu se mulțămescă numai cu sfaturile și povețele date în biserică și în alte locuri de convenire cu poporul, ci înțelegând că cutare poporean, sau cutare membru din familia aceluia este bolnav, să grăbescă a și cerceta poporeanul fără amânare, să-l îndemue a cere ajutorul medicului, dar și dēnsul ca preot să caute a-l mângăia și a întări în credința și speranța în Dumnezeu, ca astfel să nu decadă cu duchul, pentru-că știut este, că atunci, când decade cineva cu duchul, adevă cănd ți slăbesce credința și speranța, atunci și durerile și suferințele sunt mai mari și vindecarea lor este mai grea.

„In fine se îngrijescă on. preoțime, ca și edificiile școlare, curtea și grădina șcōlei, și peste tot: locurile pe unde se întrefin școlarii, să fie în cea mai mare curățenie, iar când ar afla, sau i-s'ar arēta vr'o scădere, să întrevină la comitetul parochial pentru delăturarea aceleia!“

Revistă Bisericească.

Chirotonirea Episcopului de Rădăuți.

Sâmbătă în 16/28 Ian. la 3 ore d. a. au început ceremoniile liturgice antemergătoare, și anume mai întâiu vecernia cea mică în capela metropolitană din Cernăuți, în edificiul principal al rezidenței.

Celebrată a fost vecernia această de p. archim. Miron Calinescu.

Present a fost un număr foarte mare de public ales, în frunte cu cei doi principii bisericești Arcadie și Nicodim și cu candidatul de chirotonire Dr. Repta.

Ceva neobicinuit era că după finea vecerniei s'au așezat cei doi episcopi la o masă în mijlocul bisericii și au făcut numita agapă dimpreună cu candidatul de chirotonire, adevă că au gustat toți din pocalele iubirii frățesti.

Sera la orele 7 a început în biserica catedrală vecernia cea mare cu priveghiere sērbată atât de sērbătorește de însuși înaltul candidat de chirotonire Dr. V. de Repta, asistat de părinții D. Hacman, G. Ilasievici, M. Iliuț, M. Dracinschi, G. Bejan Orobco și diaconii D. Ursulean și V. Cilievici.

Biserica era plină de public sosit din întreaga țară.

Spre finea vecerniei s'a făcut litia; la binecuvântarea pâinei, a grâului și-a untului de lemn, P. S. Sa episcopul Dr. Nicodim Milas s'a îmbrăcat în haine arhieresti și a împlinit actul binecuvântării.

În ȋiaua chirotonirei încă prin zori de ȋi se grăbiau credincioșii către catedrală ca să pōtă intra, căci se prevedea că mulți, foarte mulți, nu vor putea încăpea în biserică.

Intr'adevăr dacă a fost când-va o festivitate măreată și imposantă în această țară, sigur că festivitatea chirotonirei noului episcop a fost neîntrecută!

Pe la nouă ore au sosit ambii episcopi Arcadie și Nicodim și nu mult după aceea a început liturgia.

Pe lângă pontificanții arhieriei au celebrat încă candidatul de chirotonire și următorii 12 părinți: M. Calinescu, D. Cozub, I. Stefanelli, D. cav. de Cējan, Eus. Popovici, M. Dracinschi, rectorul sērb Kalik, M. Iliuț, D. Hacman, G. Bejan, G. Ilasievici, D. Dan și diaconi M. și D. Ursulean, V. Cilievici și M. Boca.

Cântările liturgice le-a executat soc. filarmonică „Armonia“.

Indată la începutul liturgiei a depus candidatul de episcopie Vladimir, mărturisirea credinței prescrisă și promisiunile solemne în fața celor doi membri ai sinodului, metropolitul Arcadie, episcopul Nicodim și în fața imensului public participant.

După cântarea „Căți în Christos“.. a urmat chirotonirea

Când s'a ivit nouchirotonitul episcop în ușa altarului în ornatele arhieresti, lacrimi de bucurie și entusiasm strălucneau în ochii celor mai mulți dintre credincioșii adunați în biserică;

mai târziu la finea liturgiei, a și isbucnit bucuria generală în strigăte puternice de „trăiască“ cu toate că ne aflam în fața altarului!

După liturgie a urmat instalarea noului episcop.

Cu ocasiunea instalării sale a ȋinut P. S. Sa dl episcop Dr. Vladimir o cuvântare magistrală, tratând despre adevărul, că biserica nu împedecă progresul cultural al credincioșilor săi.

Terminându-se toate ceremoniile bisericești, salutată de-o întregă lume printre buiburi de săcălușuri s'a urcat noul arhieru într-o ecvapie cu 4 cai albi ca neaua și s'a dus acasă. Aici au urmat felicitările ne-numerate până sēra — la dineu.

Sera la orele 6 a avut loc la I. P. Sa dl Metropolit un dineu festiv, la care au participat 144 de persoane, întreaga lume distinsă a țării. Primul toast l'a ridicat dl Metropolit pentru Maj. Sa Impēratul, al doilea presidentul țării Br. Bourguignon pentru Metropolitul, al treilea I. P. S. Sa dl Metropolit pentru presidentul țării, al patrulea dl pres. al țării Br. Bourguignon pentru nou chirotonitul arhieru dl Dr. V. V. de Repta, iar ultimul orator a fost P. S. dl episcop care mulțumind antevorbitorilor, a închinat pentru toți cari au participat la chirotonirea P. S. Sale.

Luni sēra s'au întrunit peste 300 de persoane la P. S. Sa dl episcop al Rădăuților.

*

Episcopul „Lipovenilor“ a murit.

La Galați a încetat din viață septēna trecută monseniorul Alimp Cosmin, episcopul tuturor Lipovenilor dela gurile Dunărei.

Lipovenii, precum se stie, sunt sectă originară din Rusia. Dar din Rusia au fost escumunicați pentru obiceiul lor deosebit care îi separă de cealaltă lume, și de atunci ei trāesc în deplină libertate, refugiați pe pământul României, avēnd 2 mănăstiri și, precum vedem, și un Episcop.

Defunctul a fost însuflețit de sentimente romănesci și era decorat cu ordinul „Steua României“ și medalia „Serviciul credincios“ clasa I.

*

Primatele României la Paris.

I. P. S. Sa Metropolitul Primat al României, Iosif Ghiorghian, a plecat la finea septēmănei trecute, la Paris, în virtutea unui concediu de trei septēmăni, pentru a-și vedea de sănătate.

*

Din diecesa Caransebeș.

Părăstas pentru fericitul episcop Ioan Popasu. În 5 Februarie a. c. st. v. se împlinesc 10 ani dela răposarea primului episcop al reînființatei noastre diecese a Caransebeșului, Ioan Popasu. Venerabilul Consistoriu avēnd în vedere și dorința sinodului eparchial esprimată în ședința din 15 Aprile anul trecut, a dispus ca Duminecă în 6 Februarie a. c. st. v. să se celebreze în toate bisericile diecesei noastre părăstas pentru odichna sufletului răposatului episcop Ioan Popasu, cu care ocasiune să se țină cuvântări despre fericitul în Domnul Episcop.

*

Societatea de lectură „Ioan Popasu“ a tinerimei dela institutul teologic pedagogic din Caransebeș, arănză un concert cu declamațiuni Sâmbătă la 30 Ianuarie (11 Februarie) 1899 în sala mare a otelului „Pomul verde“ în favorul elevilor bolnavi dela institutul teologic-pedagogic diecesan. După concert urmēză joc. Începutul la 8 ore sēra.

(„Fōia Diecesană“)

Mersul crizei.

ȋilele din urmă a septēmănei trecute și-au avut „senzația“ lor în istoria crizei politice din Pesta, care începe a deveni curat plictisitor.

Senzația a produs-o plecarea fără veste a ministrului de honveȋi Fejerváry Vineri sara la Viena, și încă în aceeași nōpte spre Sâmbătă dimi-

romănesci la confrății aromâni, să inaugureze primul gimnasiu român al Macedoniei în Bitolia. Nici rugămintele prietinelor, nici lacrimile familiei sale, nici sfaturile binevoitorilor săi, nu pot să-l rețină. El plecă fără tēmă în țara străină și plină de primejdii, fără nici o considerație la piedecel multe și reale, ce avea să învingă, — plecă condus numai de splendorēa idealului ce și-a zugrăvit în suflet, și firm convins, că entusiasmul nemărginit al sufletului său idealist în sine deja ajunge, ca să asigure ori-ce isbândă.

Iată o notă sublimă, jalnici ascultători, o notă ce va înălța totdeauna inimile omenilor. Abnegațiunea în cultul curat al idealelor a fost și va rămăne în veci obiectul admirațiunii și venerațiunii omenilor, cu toate că idealul a rămas și va rămănea neajuns pe pământ. În lupta pentru ideal „et voluisse sat est“.

Dacă fericirea pământescă a omului se cumpănesce după mulțămirea internă a fiecăruia în deosebi după mulțămirea cu sōrtea care l'a ajuns, cu cariera în care a intrat, — apoi veteranul nostru coleg, a fost unul dintre cei mai fericți omeni. Nu odată l'am au ȋit ȋicēnd că ar vrea să mai fie odată tiner, numai pentru-ca să se pōtă face iarăș dascăl. Profesura pentru el era singura chemare care corēspundea pe deplin idealizmului său. Cele mai fericite ore ale vieții sale au fost acele

neța, a plecat și a sosit în Viena și Coloman Széll.

Sâmbăta la 10 ore înainte de amiazi M. Sa a primit pe Fejervary în audiență de o oră, iar după el la 11 pe Széll și pe urmă, la ora 1 d. a. pe contele Manuil Széchenyi.

Intorcerea la Pesta s'a întâmplat tot în șirul în care a fost plecarea: nu amândoi stafeții liberali împreună, ci unu câte unu; Fejervary a plecat d. a. la orele 4, Széll sara la 10.

Surprinderea a cauzat-o faptul, că deunde mergerea lui Fejervary a fost anunțată, lui Széll nu, ci el a fost, se spune chemat pe neașteptate, dela curte, spre a fi ascultat după Fejervary.

*

Ședința în dietă a fost Sâmbătă cu ceva mai deosebită de celelalte.

În firul unei votări nominale adecă, deputații au observat, că notarul Benjamin Perczel, în loc să cetască lista deputaților, cetesce — o epistolă, dar și pe deputați îi strigă.

— Ce cetesti? l'au întrebat cei din jurul său.

— O epistolă, a răspuns notarul.

— Dar lista deputaților unde e?

— Numai mai am lipsă de ea, a răspuns notarul; sub decursul obstrucției acesteia tehnice, de atâtea ori a trebuit să cetesc numele deputaților în rând, că-i știu pe de rost pe toți! Pot ceti un roman în vremea votării, și gura îmi merge înainte pe recitarea listei deputaților.

A fost un haz, cum mai rar în timpul acestor „ședințe” plictisitoare, omorite cu simple cetiri de nume. S'au mai făcut 2 votări pe chestii de nimic, și ședința a fost iar gata.

O întimpinare.

Sibiu, la 6 Dec. 1898.

Onorată Redacțiune!

„Gazeta Transilvaniei” publica-se în Nr. 266 dela 4/16 Decem. a. c. un articol sub titlul „Reuniuni, ori conferențe”? Autorul acestui articlu „un învățător din districtul Sibiului”, voină a combate convocarea adunării generale a „reuniunii învățătorilor români gr.-or. din districtul Sibiului” pe zilele de 5 și 6 Decem. care convocare a fost luată spre sciire de Preaveneratul Consistor, își luase refugiu la fel de fel de insinuări, ponegriri etc. atât la adresa președintelui acestei reuniuni, cât chiar și la Reuniunea însăși.

Adunarea generală în ședința sa din 6 Dec. a adus cu unanimitate un conclud referitor la acest articlu, alegând totodată și o comisiune constatătoare din 3 membri, care să roge pe redacția „Gazetei Transilvaniei” a publica concludul adunării generale drept „întimpinare” la articolul „Reuniuni, ori conferențe”?

Comisiunea alasă, cu datul de 18 Dec. n. a și espedat „întimpinarea” spre publicare numitului diar.

De ore-ce „Gazeta Transilvaniei” nu a voit să publice declarațiunea din chestiune, rugăm onorata redacțiune a diarului Telegraful Român să o publice, spre a fi cunoscută.

Iată întimpinarea trimisă:

Onorată Redacțiune!

Din însărcinarea membrilor „Reuniunii învățătorilor români din districtul Sibiului” întruniți în adunarea generală anuală în zilele de 5 și 6 Decem. st. v. suntem autorizați a vă ruga să binevoiți a publica în proximal număr al diarului următoarea „întimpinare”, drept răspuns la articolul publicat în prețitul diar ce'l redacției Nr. 266 sub titlul „Reuniuni ori conferențe”, datat „Din districtul Sibiului” și provădit cu pseudonimul „un învățător”.

Acest conclud s'a luat la propunerea unei comisiuni alasă anume spre acest scop în ședința adunării generale de Duminecă, cu unanimitate și este de următorul cuprins:

Adunarea generală a „Reuniunii învățătorilor gr. or. din districtul Sibiului” votă cu unanimitate deplină încredere iubitelui și valorosului ei președinte Dlui Dr. Danil P. Barcianu și respinge cu indignare acuzările malițioase aduse atât la adresa Dsale,

cât și chiar la adresa Reuniunii noastre, prin articolul publicat în Nrul 266 al „Gazetei Transilvaniei” sub titlul „Reuniuni ori conferențe”.

Considerând, că autorul articolului scris în un ton atât de pătimas, nu s'a prezentat la această adunare generală, precum trebuia, spre a-și valida aici părerile sale;

considerând, că cele scrise sunt neadevăruri, insinuări, ponegriri și calumnii, isvorite sigur din o inimă pătimasă, adunarea declară, că este sub demnitatea sa a sta de vorbă în detaliat cu respectivul autor-calumniator din — tufă, al nefericitului articlu.

Comisiunea alasă:

Ioan Bratu m. p. Maniu Lungu m. p.
Dumitru Mosora m. p.

*

Nota redacțiunii. Noi am observat cea mai mare rezervă în afacerea acesta, și am cugetat mult decât trebuia să publicăm, sau să nu publicăm declarațiunea această.

La multele insistențe, o facem acum, cu observarea, că noi regretăm din totă inima și condamnăm atacul, care din acest incident s'a îndreptat asupra consistoriului nostru arhidiececan, și asupra domnului profesor Dr. Barcianu, care e membru al consistoriului.

Reuniunile învățătoresci au fost sistate prin conclud sinodal, acesta s'a notificat și guvernului țerei.

Decă consistoriul cu toate acestea a dat voie să se țină acea reuniune, are să răspundă la sinodul arhidiececan, și de bună seamă, a avut motivele sale când a pășit contra unui conclud sinodal notificat și guvernului.

La nici un cas consistoriul nu e răspunzător înaintea presei, și el în cazul concret nu va sta de vorbă cu presa.

In robie și mai mare.

Făcând o reprivire asupra mișcării popórelor Slave din afară de imperiul rusesc în anul trecut, „St. Petersburgskia Vjedomosti”, constată că în general socotind, ideea slavă s'a consolidat mult și prin evenimentele și sbuciumările anului trecut, lucru ce s'a făcut evident mai ales în sgomotoșele sêrbări în memoria lui Palacky la Praga.

Ceea-ce însă pentru noi e mai ales notoric în articolul diarului fruntaș rusesc, e felul cum vede el și cum caracterisează stările naționalităților în Austro-Ungaria, zugrăvindule prin asemănarea, că Slavii din Bosnia și Herțegovina, trecând de sub domnia turcescă sub cea austro-ungară, sau mai drept *ungurască, au cădut în robie și mai mare!*

În special despre Cehi constată, că ei în lupta față de Germani, au câștigat mult în urma năsuințelor lor. Dela Cehi fôia rusescă trece la Slovaci din Ungaria, constatând că ei sunt „*in mod nemilos asupriți de Maghiari*”, iar Sêrbii din Ungaria sunt asemenea de neîndurat persecutați de Maghiari, deși le fac opoziție de vécuri și au la spate două state slave independente, cari ar trebui să-i trezescă pe Maghiari.

Despre slavii din Bosnia și Herțegovina dice că pe ei par'că i-a uitat și D-zeu, deși dór ei sunt cari mai înțăiu au înălțat steagul independenței față de jugul turcesc, independență ce celorlalți slavi, pe atunci toți în același jug, li-s'a și dat, iar primii strigători după libertate au fost puși „*in robie și mai mare*”: dați pe mâna lui Kállay care înăbuse ori-ce strigăt de libertate al sentimentului lor național!

Fôia rusă încheie, provocând pe toți Slavii să fie numai solidari, să nu slăbescă în luptele lor, căci ori-cât de mari le sunt ađi greutățile, „*viitorul tutuși e al lor!*”

Articolul acesta al diarului rusesc, care resfrânge sigur vederile unor nalte cercuri politice din metropola slavă, ar putea fi un „memento!” pentru cei-ce cred că pot sêvêrși ori-ce abus de putere și atentat asupra naționalităților din patria noastră, că dór nu i-o fi vêdând nimenea, sau că pe nimenea din cei mai tari și decât ei, nu

i-a fi supărând acesta. Iată că nu-i așa. Aceste nedreptăți se observă, se creștéză, la anumite date sunt scóse și cetite dintre notițe, iar la timpul seu se va face socótă pentru ele!

NOUTĂȚI

Românii în Paris. Se știe că în Paris Românii au înființat, pe lângă cele 3 societăți românești mai vechi (Clubul român, Secția Ligei române, și Grupul studenților români), și a patra societate: *Ateneul franco-român*, sub președinția dlui Ernest Lavisse, și ține conferențe mult apreciate asupra Românilor. Acum se transmite vestea măgulitoare că ministrul instrucției publice franceze a oferit Ateneului franco-român pentru instalarea unei biblioteci române, localurile bisericii din strada Jean-de-Beauvais, iar ministrul de instrucție român a dăruit cărți pentru colecție.

*

Aniversarea unirii României. Dumineca trecută în 24 Ian. v. (5 Febr. n.) s'au împlinit 40 de ani decând cele 2 Principate, Moldova și Muntenia, s'au unit faptic într'un singur stat, prin alegerea lui Cuza-Vodă de Principe comun. Această aniversară a fost serbată în România, în mai multe orașe, cu demnitate.

*

Agata Bârsescu se află iar în Sibiu și va da o nouă serie de reprezentațiuni.

*

Frumos dar casei Domnului. Comitetul parochial dela biserica Sfinților Archangheli, din Satulung, aduce simțite mulțăminte dlui Nicolau Manea Stoia, comerciant în București — care și-a arătat recunoștința sa față de locul seu natal dăruind Bisericii noastre un préfrumos iconostas lucrat cu broderie de aur și mătase, în valoare aproximativă de 60 fl. Satulung în 23 Ian. v. 1899 — Pentru Comitetul parochial: R. Verzea m. p. președinte.

*

Trotuare mișcătoare. „L'Exposition 1900 de Paris” anunță că printre marile atracțiuni ale Expoziției vor fi și trotuarele mișcătoare, niște platforme mobile, alunecând alături de trotuarele fixe, pe o linie ferată. Ideea acesta, aparținând inginerului francez Hénard, era să fie pusă în practică la Expoziția din 1889; dar n'a putut fi realizată atunci. Publicul, trecând de pe trotuarul fix pe cel mișcător, se rezamă la pășire pe niște stâlpi, și e luat astfel pe trotuarul mișcător, care-l transportă cu mare ușurință, lăsându-l să viziteze ast-fel totă expoziția. Taxa de plimbare cu trotuarele mișcătoare va fi de 50 bani de persoană.

*

Petrecerea soc. „România Jună.” Societatea academică „România Jună” din Viena, arangéză în 4 Martie a. c. în sala hotelului „Continental” o petrecere, a cărei venit curat se va folosi pentru augmentarea fondului iubilar, din care la timpul seu se se înființeze un alumneu pe sama tinerilor români ce și-vor face studiile în Viena. Esc. Sa dl N. Dumba a primit patronatul petrecerii. Un comitet de dame se va arangea, luând înțelegerea a se presenta la petrecere în costum național.

*

Sava Șomănescu. Diarul „Egyetértés” publicase într'un număr mai recent al seu știrea, că dl Sava Șomănescu, Românul cu inimă bună, care a luat în îngrijire pe studentul eliminat Lucian Bolcaș, ar fi originar din Transilvania, născut în comitatul Clujului, de unde ca mic copil a mers în București, unde s'a îmbogățit din comerț.

Față cu această afirmațiune, diarul Epoca publică următoarele:

„Nimic mai inexact. Dl Sava Șomănescu s'a născut în 1838 în Târgu-Jiu, făcându-și studiile secundare și de drept în București, având ca profesori pe Laurian, Ion Maiorescu, Aron Florian, Bozianu, Costaforu și Boerescu. Apoi a fost numit profesor secundar, funcționând în acest post patru ani, când pe urmă s'a dus la Paris spre a-și desvêrși studiile. Întors în țară în 1868, a intrat în magistratură ca procuror la tribunalul Dolj, apoi procuror și consilier la Curtea de apel din Craiova. În 1886 retrăgându-se din magistratură și întrând în viața politică, a fost în mai multe legislațiuni deputat, senator și vice-președinte al Camerei.

D-sa a făcut în liniște mari acte filantropice: a construit cea mai frumoasă biserică din Craiova, biserica Sf.

Ilie; a construit o școală primară în Craiova, și tot în acest oraș a înființat o societate agricolă, care a adus multe foloșe agricultorilor din Oltenia. În comuna Sopotu, una din moșile sale, a construit o biserică și a făcut o țesătorie. În Târgu-Jiu a înființat din averea sa proprie, un ospiciu de infirmi și de orfani. E membru fondator al societății „Leagănul” și Sf. Ecateriea”, de sub patronagiul Reginei. Pentru meritele sale a fost decorat cu crucea de comandor și de ofițer al „Coronei României.” Acum câți-va ani, când mișcarea națională a agitat toate spiritele, a dat mii de lei pentru comitetul național din Sibiu. Contrar afirmării unor diare, dl Șomănescu are doi copii, unul de opt ani și altul de 6 ani.”

*

Foc în Sibiu. Luni la amiază s'a aprins casa mare din fața cărților funduare (în strada Bruckenthal), izbucnind focul din pod. A ars coperișul din spre stradă întreg, iar din jumătate despre curte o parte numai, căci pompierii sosiți în grabă au stâns și oprit lățirea focului.

*

Chestia Dreyfuss. A fost o surprindere știrea, că guvernul francez va aduce o lege specială în cauza Dreyfuss, dând dreptul de rostire a judecării în acest caz special plenului Curții de Cassație, nu singur senatului criminal. Iată cum se esplică acest fapt: El se ia ca o concesie a guvernului față de partidul armatei, și ca un semn că el însuși, guvernul, e contra revisuririi. Și asta se esplică mai ales prin faptul, că un paragraf a fost introdus în acea lege, care ia Curții dreptul de a proclama singură eventuala nevinovație a condamnatului. Ci are scopul să-l trimită pe Dreyfuss în caz când Curtea primește revisuirea, înaintea unui consiliu de războiu.

Politica forței majore.

„Tribuna” primesce din Oradea-mare informația, că 17 tineri juriști români de acolo, cari au redactat un protest contra eliminării tinărului Lucian Bolcaș, declarându-se solidari cu el, au fost și ei eschiși pentru totdeauna dela academia de drept din acel oraș.

Intrucât știrea e adevărată, e surprinzătoare ușurința cu care se judecă de cătră cei cu puterea în mână, ori-ce orbă, ori-ce „declarație” eșită din gura sau din pēna tinerimii noastre românești.

Ne-am arătat limpede părerea noastră asupra acestei purtări, în primul nostru din numărul trecut. Repetăm numai: că prin atari întrebunțări a forței majore, nu se face într'adevăr nici un serviciu patriei!

Dela Societatea „Andrei Șaguna.”

— Mulțămită publică. —

(Încheiere.)

Tot cu această ocaziune au incurs pe sēma bibliotecii societății cărți dela următorii ini:

Iuliu Bardoși a donat cartea intitulată: Compendiu de Geografie Universală, de T. Ceonțea.

Victor Tordășan, următoarele cărți: Iustiția și fostul metropolit Ghenadie; O pagină de istorie contemporană, de D. A. Sturdza, Episcopatul Românilor Macedoneni; Opere complete, Poiesii de V. Alexandri (vol. I și II-lea); Tribuna și Tribuniștii, de Ioan Slavici; Căterisirea Metropolitului Primat Ghenadie Petrescu; Programul partidului național liberal din 1892 de D. A. Sturdza; Cercetări literare istorice, de Vasile Mangra; La morminte de eroi, de D. A. Sturdza; Academia română: Institutul Ioan Otteleșan, Academia română: Fundațiunea Vasile Adamachi; Academia română: Sêrbarea aniversală; Rêspnsurile Dlui Dimitrie A. Sturdza.

Silvestru Moldovan: Zarandul și munții apuseni ai Transilvaniei; Istoria Pedagogiei de V. Gr. Borgovan.

Emil Cigarean: Cartea durerii de Dr. E. Dăian.

Vasiliu Osvadă: Carnetul învățătorului rural de G. A. Popovici.

Demetriu Câmpăeanu, Geschichte des evangelischen Protestantismus in Deutschland von Dr. Ehr. Gotthold Neudecker (vol I și al II-lea).

Ioan Moța: Sânta Evanghelie, ce se dice în ziua de Paști în 12 limbi; Les Apôtres de Tolstoi; Dialogi romano-francezi de G. Eustațiu Ciocanli; Lumea Asiei, de Gr. Goilav, Mari és Mărgit, de Korbuly Ioszeff; Gramatica limbii eline, de Paul Budiu.

Ieronim Hêrtiôgă: Biblioteca de popularizare: Studii și portrete literare, de Iules Lamaitre; Vrăjitoarea, de Carmen Sylva; Din cartea cântecelor de H. Heine; Biblioteca populară, Socra cu trei nurori, poveste de Ioan Crengă.

Primăscă generoșii contribuenți și pe calea acesta espresiunea celei mai căldurose mulțămiri.

Comitetul arangiator.

„MIELUL”, cassă de împrumut și păstrare în Poiana.

Convocare.

[15] 1—1

Domnii acționari ai Cassei de împrumut și păstrare „Mielul”, societate pe acții în Poiana, în virtutea § 14 din statutele societății se invită la

a VII-a Adunare generală ordinară,

care se va ține în Poiana la 1 Martie st. n. 1899 la 2 ore după amăzi în sala cea mare a școlii nouă.

Obiectele puse la ordinea zilei sunt:

1. Raportul anual al Direcțiunii.
2. Raportul comitetului de supraveghiere asupra calculului anual, al bilanțului încheiat cu 31 Decembrie 1898 și a propunerilor pentru împărțirea profitului.
3. Deciziunea asupra bilanțului anual și fixarea dividendelor în sensul §. 45 din statute.
4. Fixarea marcelor de prezență.
5. Statorirea salariilor funcționarilor.
6. Alegerea alor 3 membri în direcțiune.
7. Alegerea comitetului de supraveghiere.
8. Eventuale propuneri din partea direcțiunii.

Se atrage atențiunea domnilor acționari la dispozițiunea §. 16 din statute în sensul căruia la adunare pot participa numai acei acționari cari sunt trecuți cu 6 luni mai înainte ca acționari în registrul acționarilor și cari înainte de deschiderea ședinței au depus pe lângă revers la cassa societății acțiunile scrise pe numele lor, respective pe al acelora pe care-i reprezintă împreună cu dovețile de plenipotență.

Acțiunile și eventualele documente de plenipotență sunt a se depune la cassa societății cel mult până la 1 Martie st. n. 1 ora p. m.

Poiana, 1 Februarie 1899.

Direcțiunea.

A VII-a încheiere a Conturilor cu 31 Decembrie 1898.

CONTUL BILANȚULUI.

ACTIV.		PASIV.	
	fl. cr.		fl. cr.
Cassa în număr	3406.29	Capital de acțiuni	25000.—
Credite de Cont curent	4424 —	Depuneri spre fructificare	82619.71
Cambii de bancă	21882.15	Cambii de bancă, reescomptate	2160.—
Împrumuturi pe obligațiuni cu ca- venți	53963.07	Interese anticipate pro 1899	2360.51
Împrumuturi htpotecare	33385.—	Fondul de rezervă	1582.68
Mobilier fl. 275.68		Dividende neridicate	59.50
după amortisare de 10% „ 27.57	248.11	Diverse conturi creditore	231.25
Cancelaria advocațională: Spese anti- cipate	110.42	Profit curat	3405.39
	117419.04		117419.04

Contul PROFITULUI și PERDERILOR.

DEBIT.		CREDIT.	
	fl. cr.		fl. cr.
Interese:		Interese:	
pentru depuneri spre fructifi- care fl. 3011.62		dela cambii de bancă fl. 1726.43	
pentru fondul de res. „ 75.20		dela împrumuturi pe obligațiuni cu cavenți „ 4115.03	
la reescompt 482.85	3569.67	dela împrumuturi hi- potecare „ 1788.23	
Spese:		dela credit de cont curent „ 169.79	7800.48
Salarie fl. 600.—		Provisiuni	919.56
Registre, tipărituri in- sertiuni, etc. „ 311.43			
Porto „ 20.75			
Timbre „ 15.46			
Marce de prezență „ 33.—	980.64		
Contribuțiune:			
dare directă fl. 360.17			
10% dare la interesele depunerilor „ 301.17			
diverse aruncuri „ 75.43	736.77		
Amortisare din mobilier	27.57		
Profit curat	3405.39		
	8720.04		8720.04

Poiana, la 31 Decembrie 1898.

Ilie Dobrota m. p.,
președinte.

Ilie Georgescu m. p.,
membru al direcțiunii și comptabil.

Membri ai direcțiunii:

Ioan Prodan m. p. Nicolae Păța m. p. Ioan Vlad m. p. George Ghișe m. p.

Subsemnatul comitet am examinat conturile prezente și le-am aflat în
delpină regulă.

Poiana, la 1 Februarie 1899.

Comitetul de supraveghiere:

Ioan N. Oprian.

George Ghișe.

Ioan Bozdog.

Redactor prov. Dr. Elie Cristea.

Nr. m. 1400/899

[14] 1—1

Publicațiune.

După-ce Excelența Sa Domnul ministru reg. ung. de comerț, prin rescriptul seu concesional de ddto Budapesta, 14 Decemvrie 1898 nr. 79221/1898 a investit orașul Sibiu cu dreptul de a încassa vamă de pavaj în decurs de 50 de ani, pentru-ca cu această se acopere spesele de prunduire, restaurare, administrare și conservare a stradelor din lăuntru liniei (rampei) vamale; și după-ce reprezentanța orașenească, în ședința sa, ținută la 26 Ianuarie 1899 a decis, ca la 1 Februarie 1899 se începă încassarea vamei de pavaj și cu această încassare se încredințeze în-stitutul „Siebenb. Vereinsbank“, societate pe acții — se aduc la cunoștința publică din acest prilej următoarele:

I.

Dela 1 Februarie 1899 începând sunt a se plăti taxe vamale după tarifa ce urmăze și după măsura condițiilor cuprinse în prescrip-țiile ce sunt însemnate în această publicațiune, după toate carlele (trăsurile), vitele și obiectele ce se transportă pe străzile respective și trec peste linia (bariera) vamală.

Barierile vamei unde este de a se solvi vama de pavaj, sunt instituite:

a) Pentru carlele, vitele și obiectele, ce trec linia vamală din strada: Turnului, Cislădiei și „Jungenwald“ la casa (halta) pentru acci-se dela porta Cislădiei;

b) pentru cele de pe drumul Nocrichiului la casa (halta) pentru accise dela Porta nouă;

c) pentru cele de pe drumul Gușteritei la casa (halta) pentru accise dela porta Gușteritei;

d) pentru cele de pe drumul Șurei-mari și drumul Ounei la casa (halta) pentru accise dela porta Ounei;

e) pentru cele de pe drumul Șurei-mici, și drumul Turnișorului la casa (halta) pentru accise dela porta Turnului;

f) pentru cele de pe drumul Poplăcei la casa (halta) pentru accise dela porta Poplăcei, și

g) pentru mărfurile aduse dela gară ori dela magazinele băncei „Siebenb. Vereinsbank“ la oficiul pentru accise ce se află la gară.

II

Tarifa vamală

1. Pentru o vită trăgătoare, înjugată (înbanată) 4 cr. (8 heleri).

2. Pentru un car fără considerare la vitele înjugate, fără povară 2 cr. (4 heleri).

3. Pentru o vită mare, mănăta liber 3 cr. (6 heleri).

4. Pentru o vită mică, mănăta liber 1 cr. (2 heleri).

5. Pentru fie care 100 chlgr. de marfă, adusă dela gară ori dela magazine 2 cr. (4 heleri).

Ca vite mari sunt considerate: caii taurii, boii, vacile, cătării și măgarii. Ca vite mici: mănzi mai mici de un an, viteii de lapte, oile, caprele, miei și porcii. Vitele de jug și caii de călărit neînhamăți resp. neînjugate se consideră ca vite mari mănate liber.

Pentru vitele transportate pe cară ori duse de oameni care merg pe jos, nu se sol-vește vamă.

Transporturile de mărfuri până la 50 chlgr. sunt libere de vamă.

Obligați la plătierea vamei de pavaj sunt atât locuitorii Sibiului, cât și străinii. Excep-țiune se face numai în cazurile mai jos în-șirate.

În interiorul raionului vamal carlele și vitele circulă libere de vamă.

Tote carlele și vitele mănate liber, care vin spre Sibiul sunt a se opri la barierile va-male, ce sunt deja, ori se vor mai ridica încă și aici pe loc la cară se se plătescă vamă de pavaj.

Pentru mărfurile aduse cu trenul se va încassa vama de pavaj înainte de transporta-rea acestora în oraș prin oficiul administrativ al gării, respective prin administrația maga-zinelor institutului „Siebenbürger Vereinsbank“, care după detragerea taxei de încassare vor transpune aceste sume orașului Sibiu respec-tive arăndatorului vamei de pavaj.

Pentru controla punctualei încassări a vamei de pavaj, toate mărfurile transportate în oraș dela gară ori dela magazinele institutu-lui „Siebenb. Vereinsbank“ trebuie aduse prin bariera vamală dela gară.

În cazul când din vre-o cauză ore-care nu s'ar fi încassat vama prin organele dela gară respective dela magazine, atunci la bari-era numită este a se plăti și vama de pavaj. Mărfurile care dela tren se depun în Magazine ori în depourile gării, și de aici iar pe tren se transportă mai departe, sunt libere de vamă.

III

Dela solvirea dărei de pavaj sunt scutite: 1. Tote vitele, carlele și frachturile tuturor membrilor aparținători cassei domni-tore reg. și curței aceleia.

2. Curtea reg., mediata ei suită, carlele și trăsurile, precum și pachturile transportate cu trenul, care aparțin Curței.

3. Trăsurile și vitele precum și pach-turile aduse pe tren care aparțin exmișilor (consulilor) și reprezentanților puterilor străine.

4. Carlele și vitele aparținătoare miliției, ori persónelor care stau în serviciul aceleia. Asemenea și toate acele caré ori vite, care se

întrebuințează pentru transportul și necesitățile armatei inclusiv, și căraușii requirați de pe sate pentru scopul acesta. Apoi mărfurile aduse cu trenul pentru trebuințele războiului și pentru apărarea țerei. Dacă nu se cunoste din exterior caracterul persónelor, mijloacelor de transport ori a frachturilor militare, atunci acelea trebuie să fie provădate cu certificat oficios. Mai departe apoi primarii comunali care călătoresc din cauza tragerii de sorți, a asentării sau a controalelor militare, dacă posed certificate oficiose care se adevărescă acesta.

5. Acele caré ori vite pe care le în-trebuințează oficianții statului ori a munici-piului, organele oficiose încredințate cu sus-ținerea ordinii și siguranței publice, finanții și persónele care conduc condamnați, prînso-nieri, fugari și alții de felul acesta.

6. Bunurile statului în general, carlele și vitele întrebuințate pentru acestea.

7. Carlele și vitele întrebuințate de cu-rierii postelor și a telegrafelor reg. ung. precum și toate frachturile postelor reg. ung. și a instituțiilor telefonice.

8. Carlele și vitele tuturor persónelor încredințate cu edificarea ori conservarea drumurilor de stat municipale, vicinale și comunale, ori încredințate cu controla asupra acestor agende, asemenea și toate obiectele supuse vamei, asupra cărora se extinde acti-vitatea lor oficioasă.

9. Tote carlele care se folosesc la edifi-carea ori ținerea în bună stare a căilor fe-erate de stat, a drumurilor de stat, munici-pale, vicinale și comunale, ori care se folo-sesc la drumurile care conduc la gări, apoi materialele folosite pentru siguranța și apê-rarea contra inundațiilor, chiar și atunci când acestea materiale sunt aduse cu trenul, și în cazul când liferarea lor se face prin în-treprinșători.

10. Acele trăsurile private care au tran-sportat persóne ori obiecte libere de vamă, amintite în punctele 4, 5, 6, 8 și 9. se bu-cură de acest favor și când se reîntorc góle.

11. Persónele și carlele ce se folosesc la munca de concurență a țerei și a comu-nelor, precum și carlele întrebuințate de primăriile comunale pentru transportul dărei de stat.

12. Carlele și vitele care se folosesc la funcțiuni oficiose ori transportă preoți provê-đuți cu insigniile bisericesti.

13. Carlele și vitele carlelor mortuale, ori care se țin de procesiunile sfinte, dacă merg în grupe și au insigniile bisericesti.

14. Carlele care neplătite sunt folosite pentru trebuințele edificării de biserici, școle și case parohiale, asemenea și frachturile sosite pe tren pentru scopul acesta.

15. Putețile de concurență întrebuin-țate în cazul unui pericol general (inundații, foc ori troienire de neauă etc.); în cazul unui incendiu, inundație ori războiu, carlele, vitele și frachturile refugiaților sau a fugarilor.

16. Carlele și vitele pompierilor, a ajutătorilor, dacă se grăbesc la locul focului ori a nenorocirii, și de acolo se întorc apoi îndărăt.

17. Frachturile ce se folosesc pentru trebuințele trenului.

18. Tote carlele ori vitele folosite pen-tru trebuințele agriculturii în lăuntru hota-rului la care aparțin.

19. Omenii care merg pe jos (pedestri), ori portați ori nu porta povară.

20. Carlele și vitele care es din co-mună.

21. Caii sau vitele de jug care sunt duși și aduși la locul de asentare pentru remontare (asentare) ori pentru clasificarea la serviciul militar în sensul art. de lege XX. din anul 1873; mai departe vitele pro-curate pentru nutreământul armatei, dacă mănătorii acestora posed certificate estradate de ofiile militare.

22. Dacă s'ar deschide un cimiter afară de raionul vamal, carlele și trăsurile ce merg și vin dela cimiter; mai departe cadavrele omenesti transportate cu trenul.

23. Frachturile recunoscute ca libere de vamă din partea orașului Sibiu, inclusive toate acele scutiri de vamă care își au basa în comisiunile ori învoielile de drept privat.

24. Frachturile de transit, adică acele frachture care sosesc per tren și fără a fi descărcate ori a folosi obiecte supuse vamei sunt transportate mai departe.

Dreptul scutirii de vamă acordat prin punctele 6, 8, 9, 10, 11, 12, 15 și 21 numai prin certificate oficiose corăspundătoare se pôte folosi, întru-cât caracterul scutirii de vamă a persónelor, carlelor și frachturilor acolo enumerate nu s'ar putea învedera alt-cum.

IV.

Pentru vama de pavaj solvită se vor extrada bilete și toți aceia care trec terito-rul vamal fără a solvi vamă de pavaj res-pective denégă sau se retrag în vre-un mod dela solvirea taxei vamale după tarifa amin-ită, se vor pedepsi conform §§. 100 și 143 ai art. de lege I. ex. 1890, cu solvirea de 10 ori a taxei neplătite în favorul fondului pentru edificarea stradelor orașenești, despre ceea-ce sunt chemați să legiuască ca prima instanță capitanatul poliției orașenești, ca a doua instanță ministrul reg. ung. de comerț.

Sibiu, la 27 Ianuarie 1899.

Magistratul.

Editura și tiparul tipografiei archidieceane.